

Bản Đàn Không Tên

Trong như tiếng hạc bay qua,
Đục như nước suối mới sa nửa vời,
Tiếng khoan như gió thoảng ngoài,
Tiếng mau sầm sập như trời đổ mưa.
Nguyễn Du

Lê Văn Tú

Chậm, dịu dàng

Trên những cung trầm, đôi bàn tay em lướt nhanh, Ngán phím tơ đồng tràn dâng như thác mưa
(Thấp thoáng thiên) đường trong từng âm thanh vút lên, Đôi cánh thiên thần chập chờn từng ngón tay

nguồn, Hoa lá trong vườn rộn ràng ngàn muôn tiếng chim, và hương nắng bên
mềm, Thôn thức cung Hằng rơi lệ thành mưa thế gian, và xa vắng cung

thềm ru nhẹ lời ru êm. Thấp thoáng thiên ...

... đàn tan vào cõi vô thường.

Nghe buốt linh hồn, một dòng sông cuốn nỗi buồn, tìm về nơi lãng quên.

Xa trùng dương vang tiếng vọng, hàng thùy dương im bóng mênh mông.

Đời phiêu lãng bèo trôi, dạt dờ như áng mây hồng, ngập ngừng trên bến sông.

Nghiêng lòng nghe những ước mộng dần tàn theo tháng năm kiếp thăng trầm. Đã dứt cung

đàn, rơi từng âm thanh vỡ tan, Buông phím tơ chùng, lặng chìm sương khói mơ

màng, Hoa lá trong vườn thảo thò lặng yên dưới trăng, ngoài kia nắng phai

tàn, hương chiều lên mênh mang.